

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.849 van 9 februari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 5 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten. Via uw vader behoort u tot de Kuranko etnie, terwijl uw moeder een etnische Fulla was. U bent geboren en getogen in het dorp Dalakuru, Diang chiefdom, Koinadugu district. U was schaapherder en goudzoeker. Uw echtgenote overleed in 2005. Midden april 2008, werden in uw dorp voorbereidingen getroffen voor de besnijdenis (bondo) van meisjes, onder wie uw twee dochters van respectievelijk 4 en 6 jaar oud. De meisjes waren meegenomen buiten het dorp en zouden in een boshut worden besneden door Mamy (P.). U bent tegen deze traditionele besnijdenispraktijk, omdat zij tot ziektes leidt en een twintigtal meisjes eraan stierven in de afgelopen jaren. U ging naar Mamy (P.) en (M.), oudere vrouwen uit uw dorp die deze besnijdenispraktijk leiden, om uw verzet uit te drukken. Mamy (P.) wilde u uw dochters niet terug geven. U ging thuis benzine halen en stak de besnijdenishut in het bos, waarin toen Mamy (P.) zich bevond, in brand. Daarna vluchtte u naar het dorp Musana, waar u de blanke goudhandelaar (F. B.) ontmoette. In ruil voor

goud, zorgde hij voor een reisdocument en smokkelde hij u per vliegtuig naar België op 25 april 2008. U vroeg asiel aan op 28 april 2008.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben uit vrees voor uw dorpsgenoten omdat u zich verzette tegen de traditie van besnijdenis en in het bijzonder de gedwongen besnijdenis van uw twee dochters door besnijdsters Mamy (P.), die omkwam nadat u de besnijdenishut in brand stak. U legde echter verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relaas totaal ondermijnen. Gevraagd waarom u uw dochters in uw dorp achterliet en bijgevolg aan hun lot overliet terwijl u in de eerste plaats wilde vermijden dat ze zouden worden besneden, kon u niet op ernstige wijze verklaren (Zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Verder bleek uw kennis betreffende het geheime genootschap Bondo en de besnijdenistraditie dermate gebrekkig, dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen als zou u zich actief hebben ingezet tegen deze praktijk en tegen de nakende besnijdenis van uw dochters. Zo verklaarde u dat de term "bondo" het Kuranko-woord is voor "circumcision" (besnijdenis) (CGVS, p. 4), terwijl deze term in werkelijkheid de naam is van een geheim genootschap voor vrouwen dat ondermeer (niet alleen) de besnijdenis van meisjes toepast. Bovendien blijkt de naam "bondo" of "bundu" niet enkel door de etnische Kuranko gebruikt te worden, maar ook door andere etnische groepen (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt in het administratief dossier). Merkwaardig is verder dat u beweerde dat de term "poro" het equivalent is van "bondo", maar dan in de Kono-taal. Vermits u eerder verklaarde dat "bondo" de Kuranko-term is voor besnijdenis, kan er dus van uitgegaan worden dat -volgens u- "poro" de Kono-term is voor besnijdenis. U beweerde ook dat de term "poro" geografisch beperkt is tot het Kono district en niet in uw district voorkomt (CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de term "poro" niet verwijst naar vrouwenbesnijdenis, maar naar een geheim genootschap voor mannen, dat overigens zonder geografische beperkingen in het hele land voorkomt (zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd naar de grondslag van de besnijdenistraditie, stelde u dat deze praktijk de bevalling voor vrouwen vergemakkelijkt en dat u verder geen ander argument kent (CGVS, p. 7). U hebt nog nooit gehoord van "Female Genital Mutilation" of "FGM" (CGVS, p. 6), terwijl dit tot de kern van uw asielaanvraag behoort en hier uitdrukkelijk sprake van is in het door u voorgelegde krantenartikel "FGM Activist Still On The Run" uit het Sierra Leoneese nieuwsblad The Exclusive van 14 april 2008. Volgens dit krantenartikel zou u gezocht worden door de politie omdat u het bos en "shrine" (een term die u evenmin bleek te kennen) van het geheime genootschap "Bondo" in brand stak en daarbij een oude vrouw, die FGM uitvoerde, zou hebben gedood. Dit krantenartikel komt gesolliciteerd voor. Dat u een activist was tegen FGM, zoals het artikel vermeldt en zoals uzelf beweerde (CGVS, p. 3), wordt tegengesproken door uw hoger vermelde gebrekkige kennis over Bondo en FGM. U verklaarde dat een vriend in Kabala (Sierra Leone) het nieuwsblad naar u in België opstuurde, maar u bleek geheel niet te weten hoe voornoemd artikel met inbegrip van uw foto tot stand kwam (CGVS, p. 7). Na het gehoor door het Commissariaat-generaal werd bovendien vastgesteld dat het krantenartikel zou zijn gepubliceerd op 14 april 2008, terwijl het melding maakt van uw problemen en verdwijning omstreeks 18 april 2008, dit wil zeggen enkele dagen later. Dit alles roept vragen op naar de authenticiteit van het bewuste artikel en bevestigt het bedrieglijke karakter van uw relaas en asielaanvraag.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Sierra Leone waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen document voor dat een controle van uw beweerde reisweg zou kunnen mogelijk maken. U legde wel nog een kopie neer (naar u verstuurd per telefax van 1 juli 2008) van uw geboortecertificaat (met nr. 34727, afgeleverd op 25 juli 2008). Dit document verwijst naar uw identiteit en herkomst, wat hier niet meteen wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. In een eerste middel baseert verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 69 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij haalt aan in zijn land vervolging te vrezen omwille van zijn activiteiten tegen de praktijken van besnijdenis van jonge meisjes. Verzoeker volhardt in zijn vluchtrelaas zoals uiteengezet bij het CGVS.

Hij geeft aan dat de informatie die hij met betrekking tot het geheime genootschap Bondo verschaftte niet tegenstrijdig of gebrekkig is, maar dat bepaalde verklaringen niet correct overgebracht werden aan het CGVS. Verzoeker verduidelijkt dat de term Bondo algemeen gebruikt wordt om de "secret society" aan te duiden. De term verwijst naar gebeurtenissen die in het geheim plaatsvinden. Verder beweert verzoeker inderdaad dat Poro het equivalent is van Bondo. Hij bedoelt hier echter mee dat Poro zoals Bondo een geheim genootschap is, maar dan enkel voor mannen.

Verzoeker stelt dat de motivering aangaande het krantenartikel foutief is. Juist door het feit dat hij in staat is dit bewijsstuk voor te leggen, kan hij aantonen dat zijn relaas wel degelijk aannemelijk is en dat hij riskeert vervolgd te zullen worden bij terugkeer naar zijn land van oorsprong. Verder is verzoeker van oordeel dat de datum vermeld in het krantenartikel een materiële vergissing is. Dat er materiële fouten in een krantenartikel voorkomen, belet niet dat dit een authentiek stuk is.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker voert geen verweer omtrent de vaststelling dat hij het begrip "FGM" noch "Female Genital Mutilation" kan duiden en dit terwijl hij door de bijgebrachte krant omschreven is als een "FGM activist" (zie p.5 van de krant "the Exclusive"). Voormelde vaststelling ondergraaft dan ook de waarachtigheid en authenticiteit van het bijgebrachte krantenartikel, mede in acht

genomen dat de krant dateert van 14 april 2008 terwijl verzoekers relaas volgens het artikel een aanvang neemt op 18 april 2008.

Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift omtrent de termen Bondo en Poro vinden geen steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde immers dat op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) dat Bondo het Kuranko-woord is voor besnijdenis en daarbuiten geen andere betekenis heeft (administratief dossier, stuk 3, p.4). Omtrent Poro verklaarde hij dat dit hetzelfde is als Bondo, maar dan in een buurddistrict (ibid, p.5). Verzoeker verklaarde niet dat deze termen gebruikt worden om geheime genootschappen voor vrouwen (Bondo) dan wel mannen (Poro) aan te duiden, zodat zijn post-factum verklaring in het verzoekschrift dan ook niet dienstig is.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste middel is ongegrond.

4.1. In een tweede middel roept verzoeker de schending in van de artikelen 48/4 § 2 en 69 van de vreemdelingenwet, de formele motiveringsplicht en het proportionaliteitsbeginsel.

Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b en gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4.2. Verweerder merkt terecht op dat verzoeker in zijn verzoekschrift geenzins op concrete wijze uitwerkt waarom hij zich zou kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en bovendien dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas (zie sub 3.2) en de gegevens van het administratief dossier dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden onzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
---------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.